

**AMBASSADE
DE FRANCE
AU SURINAME
ET AU GUYANA**

*Liberté
Égalité
Fraternité*

TRIBUNE VAN DE AMBASSADEUR VAN FRANKRIJK IN PARAMARIBO

Waarom de Russische invasie van Oekraïne niet zonder gevolgen is voor Suriname.

Op 24 februari 2022, precies een jaar geleden, werden wij allemaal wakker in een nieuwe wereld. Voor de hele wereld waren de gevolgen van de inval van Rusland in Oekraïne nog niet duidelijk. Zij zijn nu zeer reëel, ook voor Suriname en de regio.

Op 24 februari 2022 lanceerde de Russische Federatie van Vladimir Poetin, zonder waarschuwing aan haar buurland Oekraïne en in strijd met alle internationale wetgeving, een "speciale militaire operatie", in feite een grootschalige oorlog tegen een land dat haar niet had aangevallen of bedreigd.

Sinds de Tweede Wereldoorlog is er slechts één internationaal orgaan dat het gebruik van geweld door een land (of een groep landen) tegen een ander land kan rechtvaardigen. Dat is de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, waarvan Rusland permanent lid is. Alleen de 15 leden van de Veiligheidsraad kunnen het gebruik van geweld door een land uit zelfverdediging aanvaardbaar verklaren of besluiten een interventie missie te sturen om de vrede te herstellen. Rusland is in de Algemene Vergadering van de VN door 143 landen veroordeeld voor zijn illegale annexaties, terwijl slechts vijf landen het hebben gesteund, waaronder Belarus, Noord-Korea en Iran.

Een korte herinnering. Op 24 februari 2022 om vijf uur 's morgens stuurde Rusland tankcolonnes en honderden vliegtuigen en raketten om Oekraïense civiele en militaire doelen aan te vallen, waarbij in de eerste dagen van het conflict massale slachtoffers vielen.

Toch waren de Europese diplomatieke inspanningen intens in de kritieke aanloop naar het conflict. Europese leiders, waaronder president Emmanuel Macron tijdens zijn bezoek aan Moskou en Kiev, deden alle mogelijke moeite om Vladimir Poetin ervan te overtuigen niet het onherstelbare te begaan. Rusland had bij monde van zijn president en zijn minister van Buitenlandse Zaken, Sergej Lavrov, aangegeven dat het onder geen beding een aanval op zijn buurland zou plegen. Rusland heeft zich niet aan zijn woord gehouden. Rusland heeft zijn eigen afspraken geschonden. Rusland heeft het internationaal recht met de voeten getreden. Rusland heeft oorlogsmisdaden begaan die nu gedocumenteerd zijn. Rusland dreigt er openlijk mee zijn kernwapenarsenaal te gebruiken en de wereld in een uitgestrekt veld van radioactief stof te veranderen.

Sinds de Russische invasie zijn naar schatting 200.000 burgers gedood, waaronder enkele honderden kinderen en enkele zuigelingen. Oekraïense steden zijn bij tientallen gereduceerd tot ruïnes. Ziekenhuizen, scholen, theaters en zelfs kerken zijn niet gespaard gebleven door de raketten die Rusland heeft gestuurd. Het Rusland van Vladimir Poetin heeft meer dan zes miljoen vluchtelingen, het equivalent van tien keer de bevolking van Suriname, in ballingschap gestuurd. De overgrote meerderheid van deze

gezinnen heeft nu onderdak gevonden in de buurlanden van Oekraïne: Polen, Slowakije, de Baltische staten en de hele Europese Unie.

Oost-Oekraïne is vandaag de dag onherkenbaar. Sommige beelden brengen ons terug naar de wereld van de Tweede Wereldoorlog. De oudere leden van onze families hebben het gevoel dat zij het laatste conflict in Europa herbeleven. De angst voor onze burens is teruggekeerd, terwijl die na 1989 was verdwenen.

Voor mij, als diplomaat die in Rusland en Wit-Rusland heeft gewerkt en de mensen in deze regio een beetje kent, kan deze oorlog alleen maar leiden tot groot verdriet en het gevoel van een grote puinhoop. Ook de vrees, nu het internationale recht voor bepaalde landen slechts een relatieve waarde heeft, dat elders in de wereld soortgelijke conflicten kunnen uitbreken.

Waarom is dit niet zonder gevolgen voor Suriname? Wij weten dat sommige Surinamers zich afvragen wat de gevolgen zijn voor hun land, van dit schijnbaar verre conflict, dat zich "onder Europeanen" afspeelt. In werkelijkheid heeft dit conflict directe gevolgen voor ons allen hier. Ten eerste omdat de wereld sinds 24 februari 2022 is veranderd. Het is veel instabieler geworden. De destabilisatie van de internationale orde en van de voedsel- en energiemarkten is in de hele regio voelbaar.

Bijvoorbeeld Suriname, dat vroeger tarwe uit Rusland en Oekraïne invoerde, wendt zich nu tot Canada en de Verenigde Staten. De gevolgen zijn dagelijks zichtbaar in de prijzen van grondstoffen, vooral olie en gas, maar ook bepaalde voedingsmiddelen, wat een groot deel van de inflatie in Suriname verklaart. Internationale financiering is moeilijker te verkrijgen. Investeringsbeslissingen van grote multinationals kunnen worden uitgesteld, gezien de onzekerheden in de wereld.

Ook Europa, een van de hoofd partners van Suriname, is veranderd. De leden van de Europese Unie hebben hun interne solidariteit tegenover de Russische agressie tegen Oekraïne versterkt en staan eensgezind achter dat land. Oekraïne heeft de status van kandidaat-lidstaat gekregen voor een eventueel lidmaatschap van de Europese Unie. De Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) zal worden uitgebreid met Zweden en Finland. De EU is geen medestrijder in dit conflict, maar levert Oekraïne wapens, zoals vereist door het VN-Handvest (artikel 51), om het te helpen zich te verdedigen tegen de Russische agressie.

Geconfronteerd met de dreigende voedselonzekeerheid van Rusland heeft de Europese Unie haar partnerschap met de zuidelijke landen versterkt op het gebied van gezondheid, onderwijs, landbouw en de bestrijding van de gevolgen van klimaatverandering.

Tot slot spreken wij onze bewondering uit voor het Oekraïense volk dat nu al een jaar lang dapper strijdt voor de verdediging van de waarden van vrijheid en rechtsstaat. Wij hebben ook respect voor de individuele Russische burgers die moedig en publiekelijk hun afwijzing van de oorlog hebben uitgesproken.

Wij zijn de Surinaamse regering dankbaar dat zij resoluties blijft steunen waarin Rusland wordt veroordeeld voor zijn illegale annexaties en een moorddadige oorlog waarvoor in de wereld van vandaag geen plaats zou mogen zijn.

Nicolas de Bouillane de Lacoste

Ambassadeur van Frankrijk in Suriname
Voormalig ambassadeur in Minsk (Belarus)